

**ת"פ 7092/11 - מדינת ישראל נגד יוסף כהן, יהודה כהן, פרגולה
באבגוני**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 19-11-1970 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

בפני כבוד השופט אליאנה דניאל
המאשימה: מדינת ישראל

נגד הנאים:
1. יוסף כהן
2. יהודה כהן
3. פרגולה באבגוני

זכור דין

כתב האישום והכרעת הדין

הנאשמים הורשו לאחר הבאת הריאות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, בגין סעיף 2(א) בחוק העונשין, תש"ז - 1977 (להלן: "החוק"), והסגת גבול בצוותא בגין סעיף 4(א) בצירוף סעיף 29(א) בחוק.

נאשם 2 הורשע גם באוימים, בגין סעיף 192 בחוק.

בהכרעת הדין נקבע כי במועד הרלבנטי עמד סכסוך בין נאשם 1 לבין ר'נ' (להלן: "המתלון") על רקע אי קבלת צילומי חתונת הנאשם מידיו המתלון, אשר צילם את החתונה.

ביום 18.10.20 בסמוך לשעה 20:30, הגיעו נאשם 1 ובת זוגו אפרת אלמגור (להלן: "אפרת") לבתו של המתלון, עימו מתגוררים גם נ' אשתו וילדיהם הקטנים. נאשם 1 דפק בדלת כשהוא מזדהה בשם "אריה", וטען בפני אשת המתלון כי הגיע פגישה עם המתלון. משביך המתלון מהנאשם ומאפרת לצאת את הבית, החל ויכוח בין המתלון לנאשם, אך ביקש הנאשם מאפרת - "תזכיר לחבר'ה".

למקום נכנס נאשם 2, הפיל כסאות פלסטיק על הרצפה, ותקף את המתלון באמצעות אגרופים ובעויתות, שעה שנאשם 1 משך את המתלון בשערו והיכה אותו יחד עם נאשם 2. בהמשך הצטרפו גם נאשמים 3 ו-4 (ענינו של נאשם 4 הופרד מהנאשמים שבפני עקב טענות בדבר מצבו הנפשי). גם נאשמים 3 ו-4 והיכו באמצעות אגרופים ובעויתות את המתלון.

עמוד 1

למתלון נגרמו חבלות בדמות שפוי דם ושריריות, כמו גם פגיעה בעינו.

ו吐ם כי מהעדויות עליה כי בתו הקטינה של המתלון נהדרה על ידי נאשם 4, משקרה לנאים לעזוב את אביה. האירוע הופסק לאחר שהקטינה רצה לבית דודה, ר', המתגורר בסמוך, הזעיקה את עזרתו, ולמוקם הגיעו גם שכנים נוספים אשר הרחיקו את הנאים מהמתלון.

או אז הוסיף נאשם 2 איים על המתלון, כאמור - "נחרוג אותו אל תדאג, אם לא תביא את הסרט נחרוג אותו".

ראיות לעונש

לעוני הוגש המלצה יועצת בית ספרה של בתו בת ה-9 של המתלון, לטיפול רגשי. המסמן מתאר את מצבה הנפשי של הקטינה כמה חדשניים לאחר האירוע, אשר כלל נסיגת משמעותית מבחןיה רגשית ולימודית. עוד עליה כי הילדה סיירה שאינה פניה למידה מאז האירוע, ודואגת לאביה.

כן הוגש העתק מהודעת טקסט שלחה בתו בת ה- 14 של המתלון, לאמה, כמה ימים לאחר האירוע נשוא כתוב האישום, ממנו עולה כי היא טרודה בשאלת מודיע פחדה ולא סעה לאביה, וכתבה שתמונות האירוע חרוטות בראשה.

טייעונים לעונש

ב"כ המאשימה עדשה על כך שהנאים הורשו לאחר הבאת הראיות.

נטען כי הערכים המוגנים בהם פגעו הנאים הם שלומו וכבודו של האדם, הגנה על האוטונומיה של הפרט והגנה על תחושת ביטחונו האישי. בהקשר זה הוסיפה כי הפגיעה היא משמעותית ממשום שהנאים נכנסו לביתו של המתלון, מקום מבצרו, היכו אותו לעיני בני משפחתו, וגרמו לו לחבלות.

עוד צוין כי נאשם 2 איים על המתלון לאחר התקיפה, כי יחרוג אותו.

המאשימה עדשה על נסיבות האירוע, ובו נסתתר זותה הנאים 1, באופן המעיד על כוונתו ועל חששו כי אם יזדהה בשם האmittel, דלת ביתו של המתלון לא תיפתח.

כן עדשה המאשימה על הנזק שנגרם למתלון ולבני משפחתו, תוך הפניה לעדויות המתלון ואשתו, בהן ניתן אמון מלא. עדים אלו עמדו על ההלם שתקף אותם בעת האירוע, הפחד במלכו ולאחריו. המאשימה התייחסה בהקשר זה למצבה הנפשי של בתו בת ה-9 של המתלון, לאחר האירוע, והזכירה כי אישת המתלון הסכימה לבקשת ההגנה לחשיפת מלא תיקה הרפואי של הקטינה, ואולם ההגנה בחרה שלא לעשות כן.

עוד הפניה המאשימה לנזק הפיזי שנגרם למתלון, ממנו הוא סובל עד עתה.

לשיטת המאשימה, תוך הסתמכות על נסיבות האירוע והפסקה אשר הוגשה, מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל - 20 חודשים מאסר בפועל.

בהתחשב בכך שהנאשמים נעדרי עבר פלילי, עתרה המאשימה למקם את עונשם בשליש התחתון של המתחם, לצד מע"ת, קנס ופיצוי למתalon.

ב"כ הנאשמים הגיעו טרם מועד הדיון 23 עמודים, ובם טיעונים כתובים, תעוזות רפואיות ומסמכיו המלצה. בטיעוניו בכתב הלין כנגד הרשעתם של הנאשמים, וטען כי האירוע נוצר בשל התగורות המתalon והתעללות נפשית שלו בנאשם (!!). כן נטען כי אם התרחשה אלימות הרי שהיא לא הייתה מתוכננת, כי היא ננקטה ללא חפצים, ונמשכה זמן קצר. נטען כי נאשם 1 חולה בסקרת, וצורפו מסמכים הרפואיים על עזרתו לזרע ותנדבותו למען הנזקקים. אשר לנאשם 2 נטען כי הוא מטופל תרופתי בשל נזקים שנגרמו לו באירוע, אף הוא סובל מסקרת, וצורפו גם לגבייו מסמכים הרפואיים על תרומתו לחברה.

לגביו נאשם 3 נטען כי הרשותו הקודמות נמחקו, ואף בעניינו הוגשו מסמכים שונים המדברים בשבוחו.

את טיעוניו בעלפה פתח ב"כ הנאשמים בטענה כי המתalon ממשיך לשחות את הנאשם 1, שכן טרם העביר לידיו את סרט הוידאו והתמנונות מיום חתונתו, אף שנאשם 1 שילם תמורתם.

טען כי הראות שהוגשו לעונש, ובهن המסרן ומכתב היועצת מהווים חלק מאותה שחיטה, כי הטופס אינו חתום וכי המסרן הוכתב לידיה. זאת, שכן לשיטתו לידזה בת 9 אינה יכולה לכתוב מיזמתה את שנכתב במסרן.

לגוף של הטיעונים לעונש, נטען כי שלושת הנאשמים נעדרי הרשות קודמות, נורמטיביים, אשר לא ביצעו עבירות גם לאחר האירוע, לפני כשנתיים.

נאשמים 1 ו-2 הם בני 50, ואילו נאשם 3 בן 75. הנאשמים סובלים מבעיות רפואיות ונוטלים תרופות באופן קבוע.

ב"כ הנאשמים הפנה להמלצות אודות אופיים החובי, אשר צורפו לטיעונים בכתב, וביקש להפנותם לקבלת תסקיר שירות המבחן. נטען כי מתחם הענישה הנוגג במקרים דומים מתחילה במאסר על תנאי ובהתחייבות או של"צ, תוך הפניה לפסקה.

ב"כ הנאשמים אישר כי יתכן ונאשם 1 סבר כי אם יבוא אל המתalon, ירתע המתalon וימסור לו את הצילומים, וביקש כי במסגרת גזר הדין אורה למתalon להעביר לידי נאשם 1 את צילומי חתונתו.

טען כי כל הנאשמים סובלים מקשדים כלכליים, כי הם נורמטיביים, ואין מקום להשית עליהם ענישה מרתיעה.

לגביו נאשם 1 נטען כי הוא עובד במחלקה אחזקה באוניברסיטה, וממשקורתו מפרנס שני ילדים.

בהתיחסו לנאשם 2, נטען כי הוא מתקיים מעצם הביטוח הלאומי ומוגורר עם אמו. לדבריו, הנאשם חסר מקצוע, לומד תורה, והוכן לעבור הסמכה לרבות. בהקשר לכך נטען כי הרשעה עלולה לפגוע בעתידו.

לגביו נאשם 3, ציין כי הוא חי מעצם הביטוח הלאומי.

נאשם 1 בדברו לעונש, טען כי ההליך המשפטי כולם נוהל באופן חד צדי על ידי המאשימה, אשר עשתה זאת עם משטרת ראש העין. לדבריו, הוא מעולם לא הסתכסר עם איש ולא נקט באלים. כן חזר על גרסתו, לפיה לא התפרץ לבתו של המתلون, ופנה אליו לאחר שנוצע בעורכת דין.

נאשם 2 בדברו לעונש, הlion על הרשעתו, וטען כי השוטר שהיה במקום האירוע תיעד את הדברים באופן חלק, וכי המתلون הוא שתקף אותו. כן טען כי בשנים האחרונות אינו עובד שכן סעד את אחותו ואת אביו, וכיום הוא מקבל הבטחת הכנסתה ומטפל באמו ובאחות נוספת.

נאשם 3 בדברו לעונש, ציין כי הוא מכיר את הנאים, שהם כהנים, מבית הכנסת. לטענתו הם לא הרימו יד באירוע, והורשו מאחר שהשוטרים מכירים את המתلون ובני משפחתו.

דין והכרעה

במסגרת הכרעת הדין קבעתי כי מהעדויות שהוצגו בפניי עליה כי נאשם 1 הוא מחולל האירוע, שלא היה שבע רצון מן השירות אותו קיבל מרמתلون. בעקבותיו הגיעו שלושת הנאים האחרים, כשהם תוקפים את המתلون מבלתי להחליף עימיו מילה, הכל על מנת לקבל מהמתلون את השירות אותו דרש נאשם 1. כל אחד מארבעת הנאים תקף בעצמו את המתلون, כשנאים 1 ו-2 הם הרוח החיה במעשים. נאשם 2 העיף כסאות, הכה את המתلون, ובמקביל תקף אותו גם נאשם 1. הם משכו בשערו והטיחו בו אגרופים ובעיטות, ובהמשך גררו הארבעה את המתلون אל מחוץ לביתו.

اشת המתلون העידה כי הנאים התנהגו כחיות ופראי אדם, ותירה את ההלם והפחד שנפל במהלך האירוע על בני המשפחה, וכך גם לאחריו, שהוא ובתה לא הצליחו להגן על המתلون ולהרחיק מעליו את הנאים.

במסגרת האירוע נעל את עצמו בנו של המתلون בחדרו, מחרמת הפחד, ואחת הבנות אף הותקפה על ידי נאשם 4.

התקיפה כללה מספר שלבים, החלה בתוך ביתו של המתلون והסתיימה מחוצה לו, לאחר שנגמר כאמור על ידי הנאים אל מחוץ לבית. התקיפה נעשתה על ידי ריבוי מעורבים, בוצעה נגד עיניהם ההמומות והמפוזדות של אשת המתلون וילדי הקטנים, והסתימה רק לאחר שהזעקה המשטרה ושכנים ובני משפחה נזקקו אף הם על מנת להרחק את הנאים מהמתلون. בסיום האירוע התברר כי המתلون נגרמו חבלות של ממש, ומעבר לחבלות הפיזיות נותרו צלקות נפשיות אצל המתلون ובני משפחתו. נפגעו באופן ממשי תחושת הביטחון שלהם בביטחון-מצברים, וכן פגעו הנאים בזכותו של המתلون לשלום גופו. בעניין זה אזכיר את המסמכים שהוצגו על ידי המאשימה במסגרת הティיעונים לעונש, המלמדים שבתו בת ה-9 של המתلون החלה בטיפול פסיכולוגי לאחר האירוע, ובתו הגדולה יותר הידדרה באופן משמעותי בלימודיה. כן אזכיר את המסמכים הרפואיים ואת עדויות המתلون ואשתו באשר לנזקים שנגרמו

למתלון, ובכללם קרע בעין וכן חבלות על גבו, פניו, וחזו.

לא לモותר להזכיר כי הودעת נאשם 4 הוגשה בהסכמה, ונמצא כי היא מופרכת על פניה, באופן אשר יש בו כדי להיעיד על מיהות האדם אותו בחר הגיעו נאשם 1, לכואורה על מנת להשכנן שלום. הודעה זו מצטרפת לעדויות העדים, אשר תיארו נאשם זה כתמהוני, חזוי ומטורף".

בנסיבות אלו, כאשר הנאשמים לא שוחחו כלל עם המתלון, כאמור, נדחתה טענתם כי הגיעו לפטור את הסכוסר בדרכיו נועם.

עסוקין ב-4 נאשמים שהגיעו ייחדיו במשפטם לבתו של המתלון במווצאי השבת, כדי לדרש ממנו את סרט החתונה של נאשם 1. די נקודות זמן היו לנאים לאורך האירוע, בו צעקנו ונזעקו בני משפחת המתלון, על מנת לחודל ממעשייהם, ואולם הם לא עשו כן באף שלב, עד שלא הופסקה התקיפה באמצעות השכנים ובני המשפחה.

לא לモותר להזכיר כי המתלון העיד כי ילדיו צרחו במהלך האירוע, כי הוא אינו זוכר חלקים מהאירוע, הוא סבר כי התעלף במהלכו, ולפתח מצא את עצמו מחוץ לביתו כשהוא חבול ומוכה. גיסתו של המתלון, אשר הגיעו לקרה סוף האירוע, העידה כי הנאשמים נהגו עמוק.

אף לאחר שלכאורה נרגעו הרוחות והARIOע הסתיים עם הגיע המשטרה למקום, איש נאשם 2 על המתלון.

כל אחד מהנתונים שלעיל - ריבוי המיעשים, ריבוי הנאשמים, שלבי התקיפה השונים, ביצוע המיעשים נגד עיני משפחתו של המתלון, והחבלות שנגרמו, יש בו כדי לחיבר ענישה ממשית, אשר תבטא את אופיו של האירוע במלואו, מכח עקרון הילימה, העיקרונו המנחה בהתאם לס' 40ב בחוק.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה היתריה הגלומה בעבירות האלימות, על אף שעבירות אלו מעוררות את ביטחונם האישית של אזרחים המדינה, ועל הצורך בהרתעתה מפני ביצוען, כשלל העונש לבטא את הסלידה מעשי האלימות. הוטעם כי על רקע התגברות מעשי האלימות, ניכרת מגמה בפסקה של החומרה בענישה בעבירות אלו (רי ע"פ 19/799 **צ'קע נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 18.7.19 (פורסם בכתב)).

- כן הוטעם כי -

"**אף אם אדם נקלע לסייעת מטאכלה או מרגיצה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע"** (ע"פ 09/10538 **דוד למקומיאן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 22.7.10 (פורסם בכתב)).

בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן**, ניתן ביום 10.11.09 (פורסם בכתב) נקבע:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להילחם באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורויה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלים והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלים יטו בתיהם המשפט להשיט עליהם עונשי מאסר מחורי סורג ובריח".

בחינת מדיניות הענישה הנוגעת מעלה כי בנסיבות דומות, הושתו על נאים עוני מאסר, כמפורט להלן:

ברע"פ 558/17 **בן עמי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 18.1.17 (פורסם בנבו), הודה המבקש בбиツוע איומים, תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, מתקף באמצעות חפץ את המתלוון וכן את אביו ושכנו של המתלוון שנחלכו לעזותו. המבקש נידון ל-8 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בקשו כי המאסר יומר למאסר בעבודות שירות נדחתה.

ברע"פ 2114/13 **עובד אל האדי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 13.3.20 (פורסם בנבו), נדחתה בבקשת המבקש, אשר הודה בجرائم חבלה ממשית בצוותא בכח שיחד עם שני בניו הקטינים ואדם נוסף תקפו מתדלק בתחנת דלק, לאחר דין ודברים במהלך גידף המתדלק את המבקש והפנה לעברו אכבע משולשת. במהלך התקיפה הוכה בראשו המתדלק על ידי בנו הקטן של המערער והאדם הנוסף, בעת שהמבקש עמד על המתדלק. המבקש נידון ל-6 חודשים מאסר, חרף המלצה שירות המבחן להשיט עליו מאסר בעבודות שירות.

ברע"פ 4883/12, **שלום דוד הררי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 12.6.28 (פורסם בנבו), נידון מבקש שהודה בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. המבקש היכה בצוותא עם אחרים נהג מונית, כשמעשהו התבטא בהשלכת אבן שפוגעה ברגלו של הנגה. נוכח המלצה שירות המבחן, גיל צעיר וניסיבות מקלות, נידון תקופה ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות ו מבחן, אולם בערעור המדינה הוחמר עונשו ל-12 חודשים מאסר. בקשו נדחתה, כשבית המשפט העליון הטיעו:

"התנהגות אלימה מעין זו, היא בגדר תופעה חמורה ומסוכנת, המתפשט בקרבנו ואוכלת בנו בכל פה. על בתים המשפט לעשות כל שלאיל ידם על מנת להוקיע ולמגר תופעה זו, גם בדרך של ענישה הולמת".

ברע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 12.10.28 (פורסם בנבו), נדחתה בבקשת מבקש אשר הורשע בביツוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכח שתקף שני מתלוונים במסעדת בה שהו. חלק מהתקיפות נעשו בעזרת חפץ. על יוזם האירוע הושתו 18 חודשים מאסר, ועל מבקש זה הושתו 11 חודשים מאסר וענישה נלוית, חרף הבעת בושה וחרטה על המעשים.

צוין כי פסיקה אליה הפניה אינה מאפשרת להקים לבקשתו שפנוי, שכן באותו מקרים מדובר היה במיל שוהה ואף עבר הליך טיפול, ונידון לפיכך גם לצו מבחן (ת"פ (שלום כפ"ס) 61701-14, **מדינת ישראל נ' בנתא**, ניתן ביום 12.9.18 (פורסם בנבזה), בידי שחלפו למשך מ-4 שנים ממועד ביצוע המעשים והמתلون ביקש לבטל את התולנה וסלח לנאים (ע"פ (מחוזי מרכז) 16160-11-10, **טבצ'ניק נגד מדינת ישראל**, ניתן ביום 25.12.11 (פורסם בנבזה)), ועוד.

בהתחשב בנסיבות(arous), בערכיהם שנפגעו ובנסיבות הענישה, אני מוצאת כי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאים החל מ- 9 חודשים לרגע השירות ועד 20 חודשים מסר, לצד ענישה נלוית.

הנאים שפנוי אמנים נעדרי עבר פלילי (לטענת בא כוחם, הרשות נאים 3 התקישנו), ואולם הם לא נטו אף בשלב אחריות על מעשיהם ולא הבינו חרטה, אף במסגרת הטיעונים לעונש המשיכו לטעון כנגד המתلون ולהכפישו. הם לא עברו הליך טיפול המלמד על הפחחת המסתכנות, ובנסיבות אלו אין מנוס מהשתת ענישה ממשית עליהם.

כמובואר לעיל, הנאים תקפו באופן ברוטאלי וחסר רסן את המתلون, בתוך ביתו שלו, לנגד עיני בני משפחתו, כשהם מגיעים לبيתו במצואי השבת במפתח, ומשתמשים בכיסאות, אגרופים ובעיטות. הם לא חדרו ממעשיהם גם כאשר המתلون היה שרוע על הרצפה, והגמ שבמי משפחתו צעקו וניסו להפסיק את האלים. בתוך של המתلون, אשר ניסתה להפסיק את האירוע, הותקפה אף היא (ע"י נאים 4).

המתلون נגרר מתחם ביתו החוצה, ונגרמו לו חבלות ממשית.

כל אלה מחייבים ענישה ממשית.

לצד זאת, מצאתי לאבחן בין עונשיהם של נאים 1 ו-2 לעונשם של נאים 3. הגם שנאים 3 הורשע באותו עבירות בהן הורשעו נאים 1 ו-2, מן העדויות עולה כי הוא לא היה הרוח החיים באירוע.

התרשמתי אמנים כי עסקין באדם סוער, אשר התקשה לשמור על כללי ההתנהגות גם באולם בית המשפט, ועם זאת, בסופו של יומם באתי לכל מסקנה כי יש להשית עליו עונש כל מהעונש לו ידונו הנאים האחרים, בהתחשב בחלוקת באירוע, כמו גם בגילו ובמצבו הכללי.

נוכחות מכלול הנסיבות נמצאה כי יש להשית על הנאים גם פיצוי כספי הולם.

לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאים את העונשים הבאים:

על כל אחד מנאים 1 ו-2

.א. 12 חודשים מאסר.

- .ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לפחות עבירות אלימות או איומים.
- .ג. פיצוי למתלון בסך 6000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלוםים שווים ורכופים החל מיום 1.5.21 ובכל 1 לחודש לאחריו.
- .ד. קנס בסך 1000 ש"ח או 10 ימי מאסר תMOREתו. הקנס ישולם ב-2 תשלוםים שווים, ביום 1.10.21 וביום 1.11.21.

הנאשמים יתיצבו לריצוי עונשם ביום 1.6.21 בשעה 00:08 בבית המעצר "הדרים" בהעדר מין מוקדם.

על נאשם 3

- .א. 9 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.
- .ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לפחות עבירות אלימות או איומים.
- .ג. פיצוי למתלון בסך 4000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלוםים שווים ורכופים החל מיום 1.5.21 ובכל 1 לחודש לאחריו.
- .ד. קנס בסך 1000 ש"ח או 10 ימי מאסר תMOREתו. הקנס ישולם ב-2 תשלוםים שווים, ביום 1.10.21 וביום 1.11.21.

הנאשם יתיצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז ביום 16.8.21 בשעה 08:00.

העתק גזר הדין ישלח לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, א' איר תשפ"א, 13 אפריל 2021, במעמד הצדדים.

